

[Hans Conrad Koefoed.]

har bevirket, at priserne er blevet meget høje. Når man tager hensyn til hele den usikkerhed, hvad angår indførslen af udenlandsk frugt, som råder for dette erhverv, er priserne på disse ejendomme nu blevet langt højere, end hvad man kan kalde en fornuftig købers niveau, og efter den samme grundlov, som jeg nævnte før, skal vurderingerne jo foregå på den fornuftige købers niveau.

Landsforeningen Dansk Frugtavl rettede for et års tid siden en henvendelse til finansministeren med en besværing over de stedfundne ansættelser ved 10. almindelige vurdering. Denne henvendelse blev af ministeren sendt til overvejelse og erklæring i ligningsrådet, hvoraf jeg på dette tidspunkt var blevet medlem, hvorimod jeg ikke var medlem, dengang de satser, der her er tale om, blev godkendt. Jeg kan sige, at jeg i ligningsrådet gjorde, hvad jeg kunne, for at disse satser kunne blive modereret, men jeg fandt desværre absolut ingen støtte fra den side, hvor jeg efter de ærede forslagsstilleres stadige genfremsættelse af dette lovforslag måtte have grund til at vente den. Og jeg vil gerne tilføje, at hvis jeg havde fået en sådan støtte, tror jeg bestemt, at et resultat var nået. Det var her, der skulle have været sat ind. Så længe vi har loven af 7. august 1922, mener jeg ikke, man kan pille en enkelt art forskelsværdi ud af lovens sammenhæng og lave en særlovgivning for dennes vedkommende. Men ansættelserne af frugtplantager er for høje; det har jeg hævdet de andre gange, vi har behandlet denne sag, og det siger jeg stadigvæk.

Jeg kan derfor på mit partis vegne anbefale en udvalgsbehandling, for at vi, hvis vi kan blive enige derom, fra udvalgets side kan rette en henstilling til ligningsmyndighederne om at få en mere nøgtern vurdering af disse frugtplantager. Det er, hvad vi kan gøre for at rette på en urimelighed. Også her gælder det — og det vil jeg slutte med at sige til den ærede ordfører for forslagsstillerne —: hvad du evner, kast af i de nærmeste krav.

Niels Ibh: Man kan være enig med forslagsstillerne i, at der i de seneste år er sket en meget stor udvidelse af frugtavlen her i landet. Det var vel nærmest landets afspærring i krigsårene, der gjorde, at udviklingen tog en sådan fart, som den gjorde. Selvom der nu i dag eksporteres mange tons frugt, er det måske alligevel et spørgsmål, om man skal animere til en endnu større udvidelse

af frugtavlen. Vi ved jo, at der i fjor bl. a. var en meget stor æblehøst, ja, en så stor høst, at mange tons frugt ikke blev udnyttet, fordi den ikke kunne bære de omkostninger, der var forbundet med nedplukning, pakning o. s. v. Jeg har selv fra frugtavlere hørt udtalelser om, at de ikke for tiden kunne anbefale yderligere udvidelse af avlen. Hvis det blev således, at forskelsværdien i frugtplantagerne blev skattefri, kunne det måske virke sådan, at en udvidelse af frugtavlen ville blive følgen.

En anden grund, jeg heller ikke synes man kan se bort fra og lade ude af betragtning, er, at der måske er mange andre værdier på en ejendom, som med lige så stor ret som frugttræerne kunne kræves fritaget for ejendomsskat, og det ville ikke være så nemt at afvise, hvis man først var begyndt at eftergive skatten eet sted; men hvis man på den måde går stykkevis frem, vil det være vanskeligt at løse spørgsmålet om forholdet mellem personbeskatning og ejendomsskat.

Der er også en anden ting, der gør sig gældende. Når man fritager en del af ejendomsværdien for beskatning, bliver de beløb, hvorpå den samlede ejendomsskat skal lignedes, mindre, og der sker da det, at man letter skatten for nogle, men flytter byrden over på andre. Jeg synes derfor, at denne sag naturligt bør vente, til der kommer en samlet skattereform, men mit parti kan dog tilsige en saglig forhandling i udvalget.

Oluf Pedersen: Det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed talte om den røde bog og om beskatning af frugttræer. Det er nu ikke sådan, at disse altid har været taget med i betragtning; det er dog noget forholdsvis nyt. Nu var det ærede medlem hr. Hans Conrad Koefoed inde på, at det var kun vurderingen, der var for høj. Der har her været talt om 12 000 kr. Jeg ved ikke, hvor mange plantager der vurderes så højt, men jeg tror ikke, det er ret mange. Jeg kender gode frugtplantager, som kun står til en trediedel deraf. Men spørgsmålet er, om det er rimeligt, at en mand, der skaber en frugtplantage og dermed også får den deri anbragte formue, i modsætning til den mand, der sætter sine penge i banken, skal betale dobbelt af sin formue — for det er jo det, der sker. Han skal både betale formueskat af det, frugtplantagen er værd, og ejendomsskat af det, frugtplantagen er værd. Det er denne dobbeltbeskatning, det drejer sig om. (Hans